

PRESENTACIÓ

Un nou recull d'aportacions al coneixement entomològic del nostre país, les que segueixen, és la present expressió final d'allò exposat i debatut en la V Sessió Conjunta d'Entomologia, organitzada per la Institució Catalana d'Història Natural i la Societat Catalana de Lepidopterologia, d'acord amb una tradició biennal (d'ençà de 1983), que ja ha entrat en una fase de consolidació prou clara, hom diria.

Set anys, en efecte, han transcorregut des de la primera sessió conjunta celebrada el 27 de febrer de 1980, encara als entranyables, però poc adequats, locals del Palau Dalmaes, antiga i durant molts anys "provisional" seu de l'Institut d'Estudis Catalans i, doncs, de la Institució. Ens congratulem, per tant, d'aquesta fins ara ininterrompuda trajectòria, especialment grata per la Institució, que el 1976 veié néixer al seu si una Comissió de Lepidopterologia, prou forta i activa per a poder esdevenir feliçment, anys després, una organització amb entitat pròpia i, com es demostra, plena capacitat operativa: que hagi pogut néixer la SCL i que, voluntàriament, hagi volgut esdevenir entitat adherida a la ICHN i organitzar actes conjunts com les sessions entomològiques, és una prova de vitalitat i respecte mutu de què ens congratulem.

Aquestes sessions, altrament, posen de relleu l'existència d'un cos social modest, però actiu, que conrea l'entomologia en el marc de la clàssica tradició diletant, al costat dels que ho fan des d'una perspectiva de dedicació professional. Dos corrents moguts per forces immediates diferents, però fonamentats en un mateix interès, necessàriament apassionat, pels fenòmens de la natura, pels éssers vius en general i pels insectes en concret. Tant la SCL com la ICHN, per la seva mateixa història, han acollit sempre els dos corrents i se senten orgulloses de propiciar-ne la complementació, tan beneficiosa per a uns i altres.

Un cos social de diletants i de professionals que lamenta, justament, la irreparable recent pèrdua d'un membre respectat i, més encara, estimat: Joaquim Vilarrúbia i Garet. Un membre venerable, irrepètible, que ha sintetitzat en la seva bonhomia i vigor les virtuts que voldríem retrobar en tots nosaltres i que ha presenciat, en la seva dilatada existència, des de la placidesa d'aquella Torrellebrera tan singular, el desenvolupament de tota l'activitat entomològica al nostre país. Ningú no discutirà que aquesta publicació de resultats de la V Sessió Conjunta li sigui emocionadament dedicada.

8.11.87
Ramon Folch i Guillèn